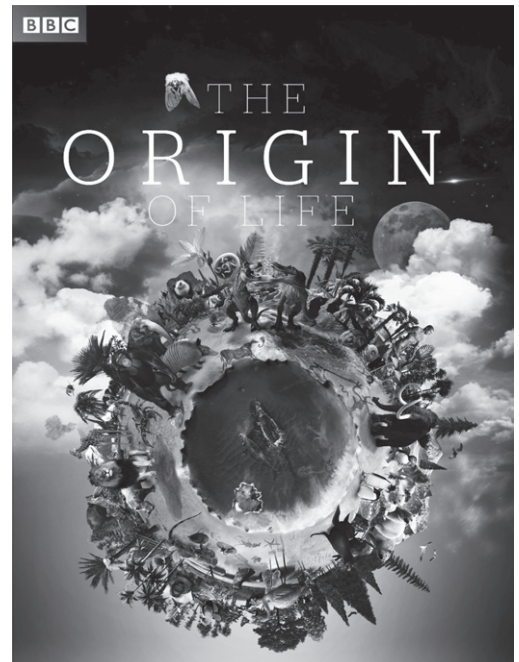
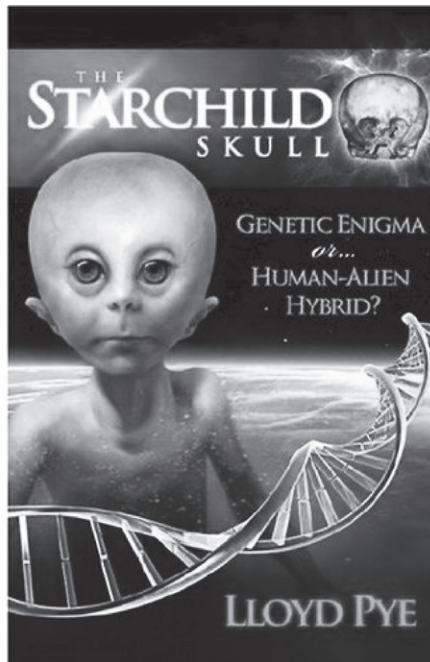

fapt, o formă de comunicare folosită de o civilizație extraterestră inteligentă. Conform studiului coordonat de Duncan Forgan, de la Universitatea din Edinburgh, descoperirea în ultimii ani a peste 337 de planete în afara sistemului nostru solar relansează ipoteza conform căreia în Univers este foarte posibil să existe și alte civilizații inteligente, numărul evaluat fiind între 361 și...38.000!

Chimistul suedez Svante Arrhenius, unul dintre primii laureați ai Premiului Nobel, își surprindea confrății susținând, pe la 1900, că viața pe Terra ar proveni din Cosmos. Teoria panspermiei sau exogenezei, cum a fost numită, a căpătat argumente tot mai solide după ce NASA a anunțat în repetate rânduri (1996, 1997, 1999, 2000, 2004...) că a descoperit urme fosile ale existenței unor microorganisme

în roci provenite din spațiu, unele chiar de pe Marte, ceea ce explică și interesul enorm acordat în ultima perioadă Planetei Roșii. Astrofizicianul Brett Gladman de la Universitatea din Columbia Britanică, Canada, a estimat că, la fiecare câteva milioane de ani, din Marte se desprind, după coliziunea cu comete sau asteroizi, fragmente ce ajung pe Pământ.

Tabăra radicală a susținătorilor teoriei panspermiei – din care fac parte și Francis Crick, unul dintre laureații Premiului Nobel în 1962, pentru descoperirea structurii ADN, și Leslie Orgel, specialist în cercetări asupra chimiei materiei vii - merge și mai departe și

vorbește de varianta însemințării intenționate a Pământului cu germeni ai vieții, de către o civilizație mult mai avansată decât a noastră. Aceasta ar fi putut trimite în spațiu sute de mii de tone de biomolecule, microcapsule ADN, cuprinzând toate informațiile despre tipul de viață căruia îi aparțin. Ele s-ar fi răspândit în Galaxie în decurs de câteva milioane de ani. Firește, o parte din „emisie” s-a pierdut, dar altă parte putea ajunge pe planete cu condiții favorabile, de tipul celor terestre. Și aici „semnalul” ar fi început să se dezvolte. ADN-ul uman ar conține astfel nu doar material util la nivel individual, ci și taina provenienței vieții, inclusiv informații necesare pentru dezvoltarea viitoare a umanității. Și ar mai exista o dovadă importantă a faptului că viața de pe Terra a fost „adusă” din Cosmos. Studii microbiologice efectuate de Institutul de Medicină Spațială din Rusia au demonstrat că viața s-a ivit imediat după ce au apărut condițiile favorabile. Dacă ținem cont de faptul că vârsta geologică a formării Terrei este de 4,6 miliarde de ani, iar vârsta stabilită a primei gene terestre este de 3,8 miliarde de ani, e

imposibil să se fi trecut de la materia inertă la materia vie într-un timp istoric atât de scurt, doar prin combinații întâmplătoare și selecție naturală. Mai plauzibil este ca Pământul să fi primit din spațiu ingredientele necesare, măcar „semipreparate”, sub forma unor molecule organice complexe, din care s-au dezvoltat ulterior accelerat formele de viață știută. Deci și noi, oamenii, am fi...extratereștri!

Magda Comișel

